

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Розумович О.О., НУЦЗУ

НК - Хмиров І.М., доктор наук з держаного управління, доцент НУЦЗУ

Сьогодні наша освіта відіграє дуже високу роль, тому що саме вона буде сприяти переходу до інформаційного суспільства і формування пріоритетів розвитку держави. Удосконалення системи механізмів державного управління освітою передбачає впровадження інституту вимірювання та оцінювання результатів діяльності освітньої галузі, створюючи національну систему моніторингу якості освіти. В умовах стрімкої інформатизації та глобалізації міжнародного середовища на даний час відбувається входження української школи в європейський освітній простір. Наша держава підключається до європейського руху реформації освітньої системи ЄС повинно розглядатись не як прояв політичної волі, а як об'єктивний процес удосконалення національної системи освіти. Система державного регулювання освітньої діяльності повинна будуватися за принципом ієрархії, коли спочатку встановлюються функції системи, а потім визначаються напрями проведення економічної політики держави.

Розвиток глобального інформаційного суспільства висуває нові вимоги до розвитку вищої освіти, не зменшуючи важливості традиційних критеріїв ефективності. У сучасній ситуації от випускника закладу вищої освіти потрібні нові знання, уміння й навички, які повинне формувати вища освіта. Наскільки ефективно система освіти справляється із цими завданнями? Для пошуку відповідей на ці питання було проведене дослідження ефективності використання навчання у вищій школі, побудоване на методиці, що враховує як традиційні параметри ефективності, так і нові, що існують в сучасній світовій ситуації.

Подальше реформування вищої освіти у нашій країні передбачає: комплексне та розширене вирішення завдань і покращення системи вищої освіти; регулювання чисельності і спеціалізації закладів освіти; розвиток недержавного сектору вищої освіти і забезпечення структурних змін; впровадження інновацій управління і новітніх технологій; доцільна автономія вищої освіти у межах державного управління; підвищення фахових вимог до викладачів; забезпечення умов для навчання впродовж усього життя; розширення творчих зв'язків з закордонними закладами вищої освіти; інтеграція у європейський освітній простір; посилення науково-конструктивної взаємодії вузів і суб'єктів господарювання; запровадження чітких вимог і критеріїв щодо підвищення якості та ефективності системи вищої освіти [1].

ЛІТЕРАТУРА

1. Хмиров І.М. Механізми державного регулювання європейського співробітництва вищої освіти України / І.М. Хмиров // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 23. – С. 82–84.
2. Гречка Я. Р. Особливості державно-громадського управління освітою в Польщі. К.: АМУ, 2009. 20 с.